

Nieuwe vindplaatsen van inlandsche Odonaten.

Calopteryx splendens Harris.

Van deze soort ving ik op 29 Juni 1902 een man bij Loosduinen, terwijl een tweede exemplaar, eveneens mannelijk, mij ontsnapte. Deze soort is volgens den catalogus van Albarda in Holland, alleen bij Rotterdam door Snellen van Vollenhoven gevangen, verder gemeen in de Oostelijke provinciën. Mijn exemplaar vloog langs een polderslootje bij den duinkant. Dit water stroomt slechts zelden en toch geloof ik dat het niet toevallig daar voorkwam omdat het dier nog niet volkomen uitgekleurd is en zich stellig in de nabijheid ontwikkeld heeft.

Aeschna rufescens v. d. Linden.

Verscheidene exemplaren ving ik bij den Haag, zoodat deze als nieuwe vindplaats bijgevoegd kan worden. Door de gelijkenis van deze soort met *grandis* L. wordt zij wellicht dikwijls met laatstgenoemde verward.

Gomphus flavipes Charp.

Van den heer Schuijt te Rotterdam ontving ik een fraai wijfje, indertijd, volgens zijne opgave, door hem aldaar gevangen. Tot nog toe was deze soort alleen uit Limburg en Gelderland bekend

Orthetrum brunneum Fonsc.

Van deze zeer zeldzame soort ving ik een aantal exemplaren in Juli te Kerkrade (Limburg). Meestal vlogen de wijfjes over langzaam stroomende beekjes om de eieren te leggen. De soort was er tamelijk gewoon en de heer Latiers verzekerde mij dat zij aldaar bijna de eenige gewone Libel was.

Orthetrum caerulescens F.

Deze soort ving ik te Roermond in Juli, waar ze, evenals *brunneum*, meestal bij ondiepe, langzaam stroomende beekjes te vinden was. Eerst later onderscheidde ik de beide soorten, daar *brunneum* een kleiner pterostigma, de man minder uitpuilende genitalien en het wijfje een meer uitgeholde vaginaalklep heeft dan *caerulescens*.

Leucorrhinia pectoralis Charp.

Hiervan ving ik in Juli een viertal exemplaren bij den Haag. Tot nog toe was zij in Holland alleen bij Rotterdam en in de Oostelijke provinciën waargenomen.

Scheveningen, Nov. 1902.

H. W. VAN DER WEELE.

Attacus cynthia F. op berk gekweekt

In de Wintervergadering der Ned. Entom. Vereeniging te Utrecht, 19 Januari 1902, werd door mij medegedeeld dat in een kooi met Trichiosoma-larven welke op berk gekweekt werden, 31 Juli 1901, een jong Cynthia-rupsje gevonden werd. Het vrat berk en was afkomstig uit eieren van een Cynthia-vlinder, welke vroeger in hetzelfde verblijf vertoefd had.

De rups, welke verder uitsluitend met berk gevoed werd, groeide voorspoedig op en spon zich 7 Sept. in. Uit den overwinterden cocon verscheen 27 Juni 1902 een normale vrouwelijke vlinder van gewone grootte.

Voor zoover mij bekend, was het nog niet waargenomen dat Cynthia-rupsen gemakkelijk met berkenloof groot te brengen zijn. Door de Roo van Westmaas en de Graaf werd bevonden dat zij ook op sering en vooral op *Cerasus Pennsylvanica* met gunstig gevolg te kweken zijn. (*Tijdschr. v. Entom. Eerste Serie, Deel V*). Jonge rupsen vreten ook kastanje, eik en vlier, maar dit voedsel bekomt haar slecht, zoodat zij bezwijken; VerLoren bemerkte dat zij met graagte van notenboombladeren gebruik maken. Taschenberg wijst er op dat de Cynthia rupsen, welke in Assam enz. op Ailanthus en Ricinus voorkomen, in Europa steeds minder kieskeurig ten opzichte van het voedsel geworden zijn, hij noemt ten bewijze daarvan nog de volgende planten waarop zij gekweekt werden: wever-kaardebol, berberis, ahorn, kamfer-laurier, *Eliodendron orientale*, *Rhus typhina* en andere Rhus-soorten van de Kaap. Zij schijnen dus polyphaag te worden.

VAN ROSSUM.